

Filantrerie

Florin T. Roman

Din turla vechii biserici,
de leat cu cămașa străbunicii mele,
sunetul vioi al clopotului
sparge și această dimineață în bucăți
pe care le împarte după aia,
în părți egale,
copiilor care merg la școală.
Și astfel, fiecare copil
are ascunsă în ghiozdan
câte o bucată din Răsărit
și câte una din turla atât de veche
a bisericii care, în fiecare dimineață
se împarte cu bucurie,
în părți egale,
copiilor care pășesc
atât de nevinovat spre viață.
Dar ora de Religie nu mai e obligatorie,
Istoria nu mai e obligatorie,
Limba română nu mai e obligatorie,
Țara, Poporul nu mai sunt obligatorii,
Părinții nu mai sunt nici ei obligatorii.
Mai sunt obligatorii doar drepturile omului.
-Ale cărui om? a întrebat turla vechii biserici.
-Nu știu! a răspuns cămașa străbunicii mele.
-Nu-i nimic, - s-a băgat în seamă clopotul -
eu voi continua să împart diminețile și turla.
Aşa mi-a poruncit Înviatul, Învingătorul.
Copiii, și cei de azi, ca și cei dintotdeauna,
sunt bucuroși să-mi primească obolul.